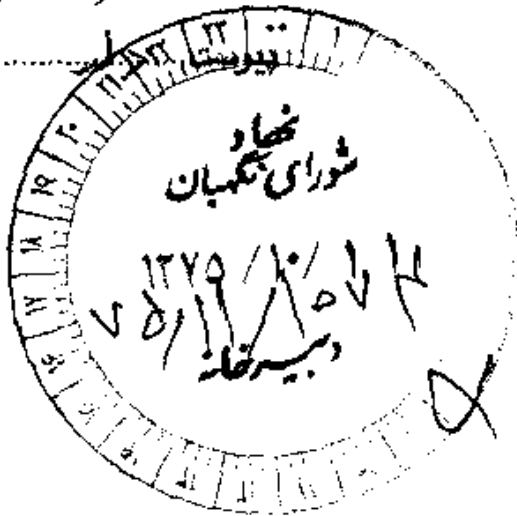

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

بجای

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۱۴۶۸۳/۸۲۶۴۹ مورخ ۱۳۷۴/۱۲/۹ دولت در خصوص
موافقتنامه کشتیرانی تجاری، دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و
دولت جمهوری هند که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۷۵/۱۰/۵
مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است در اجرای اصل نود و
چهارم قانون اساسی جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست
ارسال می شود. ع.

علی اکبر ناطق نوری
رئیس مجلس شورای اسلامی

شماره ۵۵۶
تاریخ ۱۰/۱۰/۷۵

بِسْمِ اللَّهِ

لایحه موافقتنامه کشتیرانی تجاری، دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری هند

ماده واحده - موافقتنامه کشتیرانی تجاری، دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری هند مشتمل بر یک مقدمه، ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

موافقتنامه کشتیرانی تجاری، دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری هند

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری هند که از این پس "طرفهای متعاقد" نامیده می شوند با علاقه به تضمین توسعه هماهنگ کشتیرانی تجاری، دریایی بین دو کشور، فعال نمودن همکاری بین دو طرف در زمینه کشتیرانی تجاری، دریایی و بارعایت اصل آزادی دریانوردی تجاری بین المللی تصمیم به انعقاد موافقتنامه زیر گرفته اند:

ماده ۱- از نظر موافقتنامه حاضر:

- ۱- اصطلاح "کشتی طرف متعاقد" به معنای هر کشتی تجاری می باشد که برابر قوانین داخلی یک طرف متعاقد به ثبت رسیده و تحت پرچم آن تردد می نماید به جز:
 - الف - کشتیهای جنگی.
 - ب - سایر کشتیهایی که در خدمت نیروهای مسلح هستند.
 - ج - کشتیهای تحقیقاتی (هیدروگرافی، اقیانوس شناسی و علمی).
 - د - کشتیهای ماهیگیری.
 - ه - کشتیهایی که اعمالی با ویژگی غیر تجاری انجام می دهند (قایقهای دولتی،

بیتعالی

بیمارستانی و غیره).

- ۲- اصطلاح "عضو خدمه" یعنی هر شخصی که در روی عرشه کشتی هریک از طرفهای متعاهد متصدی اعمال مربوط به سکانداری، بهره برداری یا نگهداری کشتی بوده و نام او در فهرست خدمه کشتی مندرج می باشد.
- ۳- مقامات صالح دریایی عبارتند از: وزارت راه و ترابری در جمهوری اسلامی ایران و وزارت حمل و نقل جاده ای - دریایی در جمهوری هند.

ماده ۲- موافقتنامه حاضر در قلمرو جمهوری اسلامی ایران و قلمرو جمهوری هند به موقع اجرا گذارده خواهد شد.

ماده ۳- همکاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری هند در زمینه کشتیرانی تجاری، دریایی براساس اصول تساوی حقوق و احترام به حاکمیت ملی و منافع و علایق مشترک خواهد بود.

ماده ۴- برابر ماده (۳) این موافقتنامه طرفهای متعاهد یکدیگر را برای برقراری تماس بین سازمانها و مراجع مسوول فعالیتهای حمل و نقل دریایی خود مساعدت خواهند نمود.

ماده ۵-

۱- طرفهای متعاهد در جهت توسعه کشتیرانی تجاری، دریایی بین دو کشور همکاری و تشریک مساعی نموده و بدین منظور موافقت می نمایند که:

الف - کشتیهای ایرانی و هندی را برای شرکت در حمل و نقل کالا بین بنادر دو کشور متعاهد ترغیب و برای رفع موانع احتمالی که ممکن است مانع توسعه این حمل و نقل شود همکاری نمایند.

ب - برای کشتیهایی که تحت پرچم یکی از طرفهای متعاهد در حمل کالا بین بنادر طرف متعاهد دیگر و کشورهای ثالث مشارکت می نمایند، ایجاد مانع نکنند.

ج - تسهیلات ویژه ای در رابطه با رفت و آمد عبوری کشورهای شرکت کننده

بسم تعالی

- ۲ -

به صورت پهلو دهی کشتیها، اختصاص تسهیلات انبارداری، اعطای مهلت رایگان و غیره طبق توافق متقابلی که به عمل خواهد آمد، فراهم نمایند.

۲- مفاد بند (۱) این ماده شامل حق کشتیرانی کشتیهایی که تحت پرچم کشور ثالث رفت و آمد می کنند برای مشارکت در رفت و آمد دریایی بین بنادر طرفهای متعاقد و بنادر کشورهای ثالث نمی شود.

ماده ۶-

۱- هریک از طرفهای متعاقد در رابطه با موارد زیر نسبت به کشتیها، خدمه، مسافران و کالاهای روی عرشه کشتی طرف متعاقد دیگر همان رفتاری را خواهد داشت که با کشتیهای خود که در حمل و نقل دریایی بین المللی مورد استفاده قرار می گیرند، دارد:

الف - دسترسی آزاد به آبهای سرزمینی، داخلی و بنادر خود،

ب - توقف کشتیها در بنادر، استفاده از بنادر برای عملیات تخلیه و بارگیری کالا و استفاده از تاسیسات بندری،

ج - سوار و پیاده شدن مسافران،

د - استفاده از خدمات مربوط به کشتیرانی تجاری دریایی و همچنین عملیات تجاری

مربوط.

۲- مفاد بند (۱) این ماده در موارد زیر اعمال نخواهد شد:

الف - فعالیتهایی که برابر قوانین داخلی هریک از طرفهای متعاقد منحصر به موسسات و سازمانهای آن طرف است از قبیل: تجارت ساحلی، کابوتاژ (کشتیرانی ساحلی)، عملیات نجات، یدک کشی و سایر خدمات بندری به غیر از خدمات نمایندگی،

ب - مقررات مربوط به پذیرش و اقامت خارجیان در سرزمین هریک از طرفهای

متعاقد،

ج - مقررات مربوط به راهنمایی اجباری کشتیهای خارجی،

د - بندری که برای کشتیرانی بین المللی، باز نمی باشند.

ماده ۷- طرفهای متعاقد در چهارچوب قوانین و مقررات بندری خود تمام اقدامات لازم را برای تسهیل و تشویق حمل و نقل دریایی برای جلوگیری از تاخیر غیر ضروری کشتیهایی که تحت پرچم طرف متعاقد دیگر در بندرشان رفت و آمد می کنند برابر الزامات

بته تعالی

- ۲ -

کنوانسیون‌های بین‌المللی انجام خواهند داد.

ماده ۸-

۱- گواهینامه‌های تابعیت و اندازه‌گیری، همچنین سایر مدارک کشتی که توسط مقامات صالح یکی از طرفهای متعاقد صادر یا به رسمیت شناخته شده، برابر الزامات کنوانسیون‌های بین‌المللی توسط مقامات صالح طرف متعاقد دیگر به رسمیت شناخته خواهند شد.

۲- کشتیهای هر یک از طرفهای متعاقد که گواهینامه‌های اندازه‌گیری آنها طبق بند (۱) این ماده و الزامات کنوانسیون‌های بین‌المللی معتبر شناخته شده است از هرگونه اندازه‌گیری در بنادر طرف متعاقد دیگر معاف خواهد بود.

۳- محاسبه هزینه‌ها و عوارض بندری براساس گواهینامه‌های اندازه‌گیری کشتیها، موضوع بند (۱) ماده حاضر انجام خواهد گرفت.

ماده ۹- طرفهای متعاقد مدارک شناسایی اعضای خدمه کشتی را که توسط مقامات صالح آنها صادر و به رسمیت شناخته شده است، به رسمیت خواهند شناخت. مدارک شناسایی اشاره شده به شرح زیر است:

مدارک شناسایی برای اعضا خدمه عضو کشتیهای جمهوری اسلامی ایران.

گذرنامه دریانوردی = Seamen,s Book

مدارک شناسایی برای اعضای خدمه کشتیهای جمهوری هند:

گواهی انجام وظیفه مستمر دریانوردی هندی = Indean Seamen,s

Continuous Dischrage Certificate

ماده ۱۰-

۱- اشخاصی که دارای مدرک شناسایی مطابق با ماده (۹) این موافقتنامه هستند و اعضای خدمه کشتی هر طرف متعاقد صادرکننده این مدارک برای ایشان، مجاز هستند بدون ویزا از کشتی پیاده شده و در شهر بندری طی مدت توقف کشتی در همان بندر اقامت نمایند، به شرط آن که اسامی این اشخاص در فهرست خدمه کشتی و فهرست خدمه‌ای که

به تعالی

- ۵ -

توسط فرمانده کشتی به مقامات بندری ارایه شده، وارد شده باشد. اعضای خدمه از زمان پیاده شدن از کشتی تا بازگشت به کشتی باید مقررات جاری نظم عمومی و مهاجرت و گمرک را رعایت نمایند.

۲- اشخاصی که دارای مدارک شناسایی مطابق با ماده (۹) این موافقتنامه هستند حق خواهند داشت وارد قلمرو طرف متعاقد دیگر شوند، به منظور بازگشت به کشتی خود یا انتقال به کشتی دیگر از آن عبور نمایند، یا به هر منظور دیگری که از قبل توسط مقامات صالح طرف پذیرنده تایید شده باشد سفر نمایند.

۳- در کلیه موارد مذکور در بند (۲) این ماده مدارک شناسایی باید دارای ویزای کشوری باشد که دارندگان آنها می خواهند از قلمرو آن عبور کنند. این ویزا بایستی توسط مقامات صالح طرف پذیرنده در کوتاهترین مدت ممکن صادر شود.

۴- هنگامی که یکی از اعضای خدمه کشتی یکی از طرفهای متعاقد که دارای مدرک شناسایی مطابق با ماده (۹) این موافقتنامه می باشد در بندر طرف متعاقد دیگر به علت بیماری یا دلایل دیگر که از نظر مقامات صالح آن بندر قابل قبول و معتبر باشد از کشتی پیاده شود، مقامات بندر یاد شده باید در کوتاهترین مدت ممکن اجازه نامه لازم را صادر نمایند تا شخص مربوط بتواند در صورت بستری شدن در قلمرو آن اقامت نماید یا به کشور اصلی خود بدون در نظر گرفتن نوع وسیله نقلیه مراجعت نماید یا برای سوار شدن به کشتی دیگر به بندر دیگری برود.

۵- فرمانده کشتی که در بندر طرف متعاقد دیگر توقف دارد، یا یکی از اعضای خدمه که توسط او منصوب می شود با رعایت قوانین و مقررات کشور پذیرنده می تواند با مقام کنسولی کشوری که کشتی تحت پرچم آن ثبت شده یا نماینده شرکت صاحب کشتی تماس گرفته یا ملاقات نماید.

ماده ۱۱ - هر یک از طرفهای متعاقد باید کمکهای پزشکی لازم را به اعضای خدمه کشتیهای طرف متعاقد دیگر در حد امکان برابر قوانین و مقررات داخلی خود ارایه نماید.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۵۵۵۵

تاریخ ۱۳۵۷/۱/۱۰

پوست دلس

بیتعالی

- ۶ -

ماده ۱۲-

۱- چنانچه کشتی یکی از طرفهای متعاقد به گل بنشیند و یا با ساحل و سایر تاسیسات ساحلی کشور طرف متعاقد دیگر برخورد نماید، کشتی فوق و محموله آن مانند کشتی های طرف متعاقد اخیرالذکر و محموله های آنها مورد حمایت و مراقبت قرار خواهند گرفت. فرمانده، خدمه و مسافران روی عرشه کشتی ای که متحمل خساراتی شده است در هر زمان همان کمک و حمایتهایی را دریافت خواهند داشت که به اتباع کشوری که تصادف در آبهای سرزمینی آن اتفاق افتاده ارایه می شود و هزینه های آن طبق قراردادهای منعقد بین طرفین دریافت خواهد شد.

مفاد این ماده مانع طرح دعاوی مربوط به کمک و حمایت های ارایه شده مطابق قرارداد در مورد کشتی ای که متحمل صدمه شده، خدمه، مسافران، محموله و اموال روی عرشه آن نمی شود.

۲- کشتی خسارت دیده، اموال و کالای روی عرشه آن و شامل هر بخش از آنها مشمول حقوق گمرکی، سودبازرگانی، هزینه ها و سایر مالیاتهایی که برای کالاهای وارداتی اعمال می شود نخواهد شد مگر هدف، استفاده و مصرف در سرزمین طرف متعاقدی باشد که در آن حادثه اتفاق افتاده است.

۳- مفاد بند (۲) این ماده مانع اجرا و بکارگیری قوانین و مقررات جاری در سرزمین طرفهای متعاقد در مورد انبار موقت کالا نمی شود.

ماده ۱۳-

۱- مقامات صالح یکی از طرفهای متعاقد نباید در اختلافات حقوقی واقع شده در دریا یا بندر آن طرف بین صاحب کشتی، فرمانده، افسران و دیگر اعضای خدمه در رابطه با حقوق، متعلقات شخصی آنها و بطور کلی کار روی عرشه کشتی که تحت پرچم طرف متعاقد دیگر تردد می نماید دخالت نمایند.

۲- مقامات صالح یکی از طرفهای متعاقد نباید در مورد جرمی که در عرشه کشتی طرف متعاقد دیگر به هنگام توقف در بندر آنان روی می دهد اعمال صلاحیت کیفری نمایند مگر در موارد زیر:

الف - به موجب درخواست یا موافقت نماینده سیاسی یا مقام کنسولی طرف متعاقد

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۵۰۰۰

تاریخ ۱۳۵۷/۱/۲۵

پیوست ۱

بیتعالی

- ۷ -

دیگر که کشتی تحت پرچم آن تردد می‌کند.

- ب - زمانی که برای جرم ارتكابی در قوانین داخلی کشور متعاهدی که کشتی در بندر آن توقف نموده است، مجازات حبس بیش از (۵) سال پیش‌بینی شده باشد.
- ج - زمانی که جرم یا آثار آن مخل نظم عمومی در ساحل یا در بندر بوده یا امنیت عمومی (ملی) را تحت تاثیر قرار دهد.
- د - هنگامی که افرادی به غیر از خدمه کشتی در جرم یادشده دخیل باشند یا جرم توسط اتباع دولت پذیرنده یا علیه آنها ارتكاب یافته باشد.
- ه - برای جلوگیری از تجارت غیرقانونی مواد مخدر، روانگردان یا مواد رادیواکتیو.
- ۳- مفاد این ماده ارتباطی با حق مقامات صالح طرفهای متعاهد راجع به اجرای قوانین و مقررات داخلی آنها در مورد حفظ بهداشت عمومی، کنترل گمرکی، محافظت از محیط زیست دریایی، امنیت کشتیها، بنادر، جان افراد و کالاها و پذیرش خارجیان در سرزمین آنها ندارد.

ماده ۱۴ -

۱- طرفهای متعاهد بنابر روح همکاری نزدیک بطور متناوب به جهات زیر مشورت خواهند نمود:

الف - مورد بحث قرار دادن و بهبود شرایط اجرای این موافقتنامه.

ب - ارائه پیشنهاد و هماهنگی در اصلاحات و الحاقات احتمالی این موافقتنامه.

۲- در راستای بند (۱) این ماده، طرفهای متعاهد از طریق مجاری دیپلماتیک پیشنهاد انجام مشاوره، بین مقامات صالح دریایی دو کشور را خواهند نمود که شروع مذاکرات نباید از تاریخ پیشنهاد مربوط از (۶۰) روز تجاوز نماید.

ماده ۱۵ -

۱- این موافقتنامه منوط به تصویب است و از تاریخ مبادله اسناد مربوط به تصویب،

لازم الاجرا خواهد بود.

۲- این موافقتنامه برای مدت نامحدود منعقد شده تا (۶) ماه پس از تاریخی که هر یک

از طرفهای متعاهد طرف دیگر را بطور کتبی از قصد خود مبنی بر لغو موافقتنامه حاضر آگاه

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۵۵۵ - ۵۰

تاریخ ۱۰/۱۰/۷۰

پست

بسم الله تعالی

- ۸ -

سازد، به اعتبار خود باقی خواهد بود.

این موافقتنامه در دهلی در تاریخ چهاردهم دیماه سال هزار و سیصد و هفتاد و سه هجری شمسی، مطابق با چهارم ژانویه سال هزار و نهصد و نود و پنج میلادی در سه نسخه اصلی به زبانهای انگلیسی، فارسی و هندی تهیه که اعتبار هر سه نسخه یکسان خواهد بود. در صورت اختلاف در تفسیر متن انگلیسی معتبر خواهد بود.

از طرف دولت جمهوری ایران از طرف دولت جمهوری هند

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و پانزده ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ پنجم دی ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و پنج به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. ع.

علی اکبر ناطق نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی

۱۰/۱۰/۷۰